

מ"ת 60913/06/22 - מדינת ישראל נגד סאלח אטרש, יוסרי אלכרם

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 60913-06-22 מדינת ישראל נ' אטרש(עציר) ואח'
לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה

נגד
המשיבים
1. סאלח אטרש
2. יוסרי אלכרם
שניהם ע"י ב"כ עו"ד נטלי ארטן

החלטה

בקשת המעצר וכתב האישום

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים בכתב אישום, המייחס להם עבירות **יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים**, בהתאם לסעיפים 13 ו-19א ל-**פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש)**, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**) וסעיף 29(א) ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ועבירת **הסתייעות ברכב לעבור עבירה**, בהתאם לסעיף 43 ל-**פקודת התעבורה (נוסח חדש)**, התשכ"א-1961 (3 אישומים למשיב 1 ואישום אחד למשיב 2).

2. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים שימשה השוטרת ספיר בשירי כסוכנת משטרתית ברחבי הנגב (להלן: **הסוכנת**). משיב 1 החזיק בטלפון נייד שמספרו 050-9401018 (להלן: **טלפון א'**) ובטלפון נייד שמספרו 050-7721940 (להלן: **טלפון ב'**).

מעובדות **האישום הראשון** עולה, כי ב-26.5.22, סמוך לשעה 23:13, לאחר שמשיב 1 והסוכנת שוחחו בוואטספ, סיכמו כי משיב 1 ימכור לסוכנת סם מסוכן מסוג קנבוס ותיאמו כי יפגשו במתחם "הבלוק" בבאר שבע (להלן: **מתחם הבלוק**) - הגיע משיב 1 למתחם הבלוק ברכב מסוג רנו ל"ר 185-63-001 (להלן: **הרנו**). ברנו נהג אחר שזהותו לא ידועה (להלן: **האחר**). הסוכנת ניגשה לחלון המושב בו ישב משיב 1, שהציע לה לנסות פרח סם מסוכן מסוג קנבוס. הסוכנת ביקשה כמות גדולה יותר בשווי 300 ₪ ומשיב 1 אמר לסוכנת כי יגיע בעוד שעה עם הכמות שביקשה. לאחר כשעה הגיע משיב 1 עם האחר למתחם הבלוק ומסר לסוכנת **10.39 גרם נטו** סם מסוכן מסוג קנבוס, תמורת 300 ₪.

על פי עובדות **האישום השני**, ב-6.6.22, סמוך לשעה 20:00, קבעו הנאשם והסוכנת בוואטספ להיפגש סמוך ל"גלידה גולדה" במתחם הבלוק (להלן: **המקום**) לסחר בסם מסוכן מסוג קנבוס תמורת 400 ₪. סמוך לשעה 22:15 נפגשו הסוכנת ומשיב 1 במקום. משיב 1 הגיע ברכב מסוג טויוטה קורולה (להלן: **הטויוטה**) עם אחר שזהותו לא ידועה. משיב 1 נהג בטויוטה. הסוכנת ניגשה לחלון הנהג ומשיב 1 מסר לה **7.46 גרם** סם מסוכן מסוג קנבוס, תמורת 400 ₪.

בתאם לעובדות **האישום השלישי**, ב-15.6.22, לאחר שמשיב 1 והסוכנת שוחחו מספר פעמים במהלך היום, קבעו השניים להיפגש ביישוב עומר, על מנת שמשיב 1 ימכור לסוכנת סם מסוכן מסוג קנבוס. סמוך לשעה 21:00 הגיעו

עמוד 1

המשיבים ליישוב עומר ברכב מסוג טויוטה קורולה מ"ר 18-387-63 (להלן: **הטיוטה**). משיב 2 נהג בטיוטה ומשיב 1 ישב במושב לידו, עצרו בסמוך לסוכנת שחיכתה במקום, הסוכנת ניגשה לחלון המושב בו ישב משיב 1, אשר מסר לה **8.76 גרם** נטו סם מסוכן מסוג קנבוס, תמורת 400 ₪. מיד לאחר מכן בלשי משטרת ישראל, אשר שהו במקום בעקבות הפעילות הסמויה, התקרבו לרכב בו ישבו המשיבים על מנת לבצע מעצר. משהבחין משיב 2 בשוטרים אמר "**אינעל דינק בילוש**" ומיד עצרו השוטרים את המשיבים.

3. באת כוח המשיבים לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה, אך טענה כי חל בהן כרסום. בעניינו של משיב 1 טענה כי מדובר בסוכנת מדיחה. בעניינו של משיב 2 טענה כי קיימת חולשה בראיות, שכן אין ראיה למודעות משיב 2 לביצוע העבירות על ידי משיב 1. משכך בחנתי את הראיות בעניינם של המשיבים ומצאתי קיומן של ראיות לכאורה כמפורט להלן:

משיב 1 -

א. **הודעת הסוכנת, ספיר בשירי, מיום 27.5.22 בשעה 02:52** - תיארה המתואר באישום הראשון. ב-26.5.22 קיבלה תדריך מקצין המודיעין (להלן: **הקמ"ן**) לגבי קניית סם ממשיב 1 והוצגה לה תמונתו. שוחחה עם משיב 1 מספר פעמים לפני כן בטלפון א', אך השיחות לא הבשילו לעסקה, בשל חוסר תזמון ביניהם. ב-26.5.22 משיב 1 יצר קשר עם הסוכנת והודיעה על כך לקמ"ן. לאחר התדרוך קבעה עם משיב 1 לקנות סם. משיב 1 התקשר אל הסוכנת מטלפון ב' וטען כי טלפון א' זה טלפון רק לצרכי עבודה. בשיחה ביקש משיב 1 מהסוכנת לשלוח מיקום והיא שלחה לו מיקומה במתחם הבלוק. חצי שעה לאחר מכן התקשר משיב 1 לסוכנת ואמר לה שהוא במקום. הסוכנת ניגשה אל משיב 1, שהיה ברכב הרנו, זיהתה מיד את משיב 1 שישב ליד הנהג מהתמונה שהוצגה לה לפני כן. משיב 1 אמר כי התחמק עד עכשיו, משום שלא ידע מי היא וכי הוא לא מוכר סמים לכל אחד, מבלי שמכיר אותו. לדבריה, משיב 1 הציע לה פרח קנבוס כדי שתנסה, אך היא ביקשה כמות גדולה יותר לקניה. משיב 1 טען שיכול להביא לה עוד שעה הכמות הרצויה. לאחר כשעה חזר משיב 1 והביא לסוכנת שקית שהכילה סם מסוכן מסוג קנבוס והיא שילמה לו 300 ₪. השיחות שהתכתבה עם משיב 1 מגובות בוואטספ והיא זיהתה את משיב 1 בבירור.

ב. **דו"ח פעולה של רס"ל גד מרציאנו, מיום 26.5.22 בשעה 23:30** - במהלך משמרת בילוש התבקש ע"י קמ"ן לשמש כוח אבטחה בעת ביום עסקת סמים במתחם הבלוק. יחד עם הבלשים נריה טובול ומיכאל סוסנין התמקמו בגלידה גולדה. לאחר כמה רגעים הבחינו ברכב הרנו. רס"ל מרציאנו ראה את הסוכנת מגיעה לרכב הרנו, יוצרת אותו קשר ובסיום הפעילות, רכב הרנו עזב את המקום.

ג. **דו"ח פעולה של הקמ"ן, פקד אבירם מיכאלי, מיום 27.5.22, בשעה 02:00** - תדרך הסוכנת לפני עסקת הסמים עם משיב 1, הראה לה תמונה של משיב 1 והעביר לה 300 ₪ לביצוע העסקה. ליווה הסוכנת מרחוק במהלך ביצוע העסקה והנחה אותה להגיע למקום מפגש לאחר העסקה ולהעביר הסמים לתחנה, לביצוע שקילה ולמסור עדות לחוקר.

ד. **עדות הסוכנת, ספיר בשירי, מיום 6.6.22 בשעה 23:21** - מתארת פרטי האישום השני וכי התבקשה על ידי הקמ"ן לבצע קניית סם ממשיב 1, ממנו קנתה סמים ב-27.5.22. הסוכנת קיבלה מהקמ"ן תדריך וסכום של 400 ₪ וכן הוצגה לה תמונתה של משיב 1. התכתבה עם משיב 1, שדיבר אותה מטלפון א', ולבסוף קבעו להיפגש במקום המפגש הקודם, גלידה גולדה במתחם הבלוק. בסביבות 22:15 פגשה הסוכנת במשיב 1, שהיה ברכב מסוג טויוטה קורולה בצבע תכלת, במושב

הנהג. הסוכנת זיהתה את משיב 1 מהמפגש הקודם ומהתמונה שהוצגה לה לפני היציאה לפעילות. ליד משיב 1 ישב אדם שלא יודעת מיהו. משיב 1 הביא לה שקית שקופה עם פרחי קנבים, אמר לה "קחי משהו טוב" והיא הביאה לו 400 ₪ בתמורה. לאחר מכן הביאה את הסמים לתחנה בשקית מוצגים.

ה. **דו"ח פעולה של רס"ר גלעד אילוז, מיום 6.6.22, בשעה 21:40** - במהלך משמרת בילוש התבקש על ידי הקמ"ן להיערך ככוח תצפית ואבטחה באופן סמוי בפעילות קניית סמים בשכונה ב'. הגיע למקום והיה בקשר עין עם הסוכנת, כשצעדה לכיוון רכב מסוג טויוטה קורולה צבע תכלת, אשר עמדה סמוך לגלידה גולדה. הבחין רק ברכב ולא מעבר לכך.

ו. **דו"ח פעולה של הקמ"ן, פקד אבירם מיכאלי, מיום 6.6.22, בשעה 23:30** - ביצע תדריך לסוכנת במסגרתו הציג לסוכנת תמונתו של משיב 1, תדרך אותה והביא לה 400 ₪. ליווה הסוכנת מרחוק במהלך ביצוע העסקה והנחה אותה להגיע למקום מפגש לאחר העסקה ולהעביר הסמים לתחנה, לביצוע שקילה של החומר החשוד כסם, ולמסור עדות לחוקר. הסוכנת אמרה לו כי זיהתה את משיב 1 מהמכירה הקודמת.

ז. **עדות הסוכנת, ספיר בשירי, מיום 15.6.22 בשעה 22:37** - מתארת פרטי האישום השלישי. תודרכה על ידי הקמ"ן לקנות סמים ממשיב 1 בפעם השלישית. הקמ"ן תדרך הסוכנת, העביר לה 400 ₪ והציג לה תמונה של משיב 1, אשר מוכר לה מהעסקאות הקודמות. ציינה שני מספרי הטלפון בהם משתמש משיב 1 ופירטה בנוגע לשיחות שביצעה עם משיב 1 במהלך אותו היום, אשר הובילו לכך שהסוכנת ומשיב 1 קבעו להיפגש ביישוב עומר, על מנת לבצע עסקת הסמים. שוחחה עם משיב 1 וכיוונה אותו לאן להגיע ביישוב עומר על מנת שיפגוש בה. כשנפגשו זיהתה את משיב 1, שישב במושב שליד הנהג. את הנהג לא זיהתה. נתנה 400 ₪ למשיב 1 והוא בתמורה הביא לה שקית שקופה עם חומר החשוד כסם. כשהסוכנת קיבלה את שקית הסם המסוכן לידיה, היא שמעה את הנהג - משיב 2 - אומר למשיב 1 "ינעל דינק בילוש". הסוכנת לקחה צעד לאחור, השוטרים הגיעו ועצרו את המשיבים. המשיבים היו ברכב טויוטה תכלת, והיא זיהתה את משיב 1 בוודאות.

ח. **דו"ח פעולה של הקמ"ן, פקד אבירם מיכאלי, מיום 15.6.22, בשעה 22:00** - בתדריך הסוכנת לבצע קניית סמים שלישית ממשיב 1 הציג לה תמונת משיב 1 והעביר לה 400 ₪. תדרך צוות הבילוש שהיה איתו ושימש ככוח מעצר. לאחר שהבחין כי הסוכנת יצרה מגע עם המשיבים, הורה לצוות הבילוש לבצע מעצר. השוטר דימה רץ לדלת הנהג והקמ"ן רץ לדלת שליד הנהג. הקמ"ן פתח את הדלת, שם ישב משיב 1, הודיע לו שהוא עצור. בין רגלי משיב 1 היה פלאפון בצבע שחור וסכום של 400 ₪.

ט. **דו"ח פעולה של רס"ל דמיטרי יאשייב, מיום 15.6.22, בשעה 22:16** - במהלך משמרת בילוש התבקש על ידי קמ"ן עיירות לבצע מעצר על רכב טויוטה קורולה מ"ר 18-387-63 בחשד לסמים. בוצעה חסימה של הרכב ביישוב עומר. כשהוא מזוהה בכובע משטרה, פתח דלת הנהג, הריח ריח של סמים וביצע מעצר על נהג הרכב, שהתברר לאחר מכן כמשיב 2. נתפסו ברכב כסף וסיגריות החשודות כסם מריחואנה וכן פלאפון מסוג איפון בצבע אפור עם שריטות וסדק.

י. **דו"ח פעולה של סמ"ר חן לוי, מיום 15.6.22, בשעה 23:15** - במהלך משמרת בילוש התבקש על ידי הקמ"ן להגיע ליישוב עומר לבצע מעצר של ביום עסקת סמים. הבחין ברכב מסוג

טיוטה קורולה ל"ז 18-387-63 שעונה על התיאור שקיבל והתקדם עם הצוות לכיוון הרכב. קיבל הנחיה מראש הצוות לסייע לשוטר דימה (דימטרי) עם אחד החשודים. הגיע כשהוא מזוהה עם כובע משטרה לסייע במעצר משיב 2. תפס במושב הקדמי פלאפון וכסף משטרה, שאתו בוצעה העסקה. עלה עם השוטר דימה ומשיב 2 ברכב משיב 2 לתחנה, שם בוצע חיפוש בנוכחות משיב 2. בחיפוש נתפסו ברכב 2 ג'וינטים שנדף מהם ריח סם.

יא. **דיסק תוכן טלפון משיב 1 (מסומן לט), דיסק תוכן טלפון מבצעי של הסוכנת (מסומן לח)** - שיחות וואטספ בין משיב 1 לסוכנת, שהתאפיינו בחוסר מענה הן מצד הסוכנת והן מצד משיב 1. משיב 1 הציע לסוכנת להיפגש מספר פעמים. משיב 1 שלח לסוכנת הודעות בהן ציין מחיר וכמות הסם שמוכן למכור לה, תמונות של סם מסוג קנבוס כפרח וכג'וינט. לאחר הקניה הראשונה הסוכנת מסרה למשיב 1 כי מה שהביא לה לא היה טוב. משיב 1 הבטיח להביא משהו אחר טוב יותר. פעמים רבות היה חוסר מענה משני הצדדים. הודעות מרובות של כל אחד מהם על מנת שהאחר יענה.

יב. **תמונות מתוך השיחות בהודעות וואטספ בין הסוכנת למשיב 1, מסומנות לז.**

יג. **מחתי"ק לטלפון א' (הטלפון בו שוחחו משיב 1 והסוכנת בהודעות וואטספ - מסומן לג) -** ב-26.5.22, מועד העסקה הראשונה, בוצעו 6 שיחות בין משיב 1 לסוכנת, חלקן מאזור נווה סורוקה, הנמצא מול מתחם הבלוק, בו בוצעה עסקת הסמים. ב-27.5.22 בוצעו 2 שיחות בין משיב 1 לסוכנת שאוכנו ברכבת צפון, לא רחוק ממתחם הבלוק.

יד. **הודעת משיב 1 מיום 16.6.22 בשעה 01:27** - היה בעומר עם משיב 2, חברו, כדי לבקר ידידה. הכחיש כי הגיע לעומר כדי למכור לידידה סמים. הכחיש כי הכסף שנתפס עליו שייך לו. הסמים בשקית שהוצגה לו שייכים לו לשימושו העצמי. לא ידע לספק הסבר לכך שהשקית לא נתפסה עליו, אלא על הסוכנת. טען כי מספר הטלפון שלו הוא 050-4464986. בהמשך הודה משיב 1 כי רצה לעזור לידידה ו"לסדר אותה". בקשר אתה כבר 4 חודשים בהודעות בטלפון. טען כי שיגעה אותו, אמר לה שהוא לא סוחר סמים ולא מכר לה סמים.

טו. **חקירת משיב 1 מיום 20.6.22 בשעה 14:25** - הכיר את הידידה לפני 4 חודשים, היא התחננה שיעזור לה ושיביא לה קנבוס. פגש אותה פעמיים במקום שהוא לא מכיר. הגיע לשם אחרי שהידידה שלחה לו מיקום. היא הייתה יפה ולכן עזר לה. בפעם הראשונה שנפגשו ישבו באוטו והוא הביא לה פרח קטן. ביום שנעצר הידידה התקשרה אליו ואמרה לו שהיא נוסעת לאילת וביקשה ממנו 2 גרם קנבוס. החליט לעזור לה, אך לא נתן לה את מה שביקשה, כי השוטרים עצרו אותו. הטלפון ממנו דיבר עם הידידה הוא טלפון מספר 050-9401018. מספר טלפון נוסף בו דיבר עם הידידה הוא 050-7721940. כשהוטח בו כי הידידה שלחה לו הודעה ביום 26.5.22 מטלפון 050-9401018 טען שזה לא קרה ותירץ זאת בכך שיש לו 5 טלפונים ואין לו מושג. משעומת עם ההודעות בהן התחייב לספק לסוכנת סמים, טען כי אין לו מושג, לא זוכר ולפרקים שמר על זכות השתיקה.

טז. **חקירת משיב 1 מיום 22.6.22 בשעה 17:34** - כשהוטח במשיב 1 כי החוקרים הוציאו מהטלפון הנייד שלו את השיחות עם הסוכנת, המתאימות אחת לאחת לשיחות שהוצאו מהטלפון של הסוכנת - משיב 1 סירב להסתכל על תוכן ההודעות.

משיב 2

יז. **חקירת משיב 2 מיום 16.6.22 בשעה 00:55** - הגיע ליישוב עומר עם משיב 1 על מנת למשוך כסף מבנק הפועלים שנמצא שם. טען כי היה מישהו ליד הכביש שסימן להם לעצור. כשעצרו משיב 1 דיבר עם אותו אדם, אך משיב 2 לא הבין על מה הם שוחחו. היה נראה שהוא נתקע עם הגלגל, ואז באו השוטרים ועצרו אותם. משיב 2 הכחיש כי הגיע יחד עם משיב 1 למכור סמים וכי תפסו עליו סיגריות בהן חומר החשוד כסם. משהוצגה לו שקית הסמים שנמכרה לסוכנת טען משיב 2 כי לא יודע מה זה וזה לא שייך לו.

יח. **חקירת משיב 2 מיום 20.6.22 בשעה 15:51** - טען בשנית כי לפני שנעצרו על ידי השוטרים היה מישהו או מישהי שעצר אותם, לא יודע בדיוק, ושהוא לא מתעסק עם סמים ובחורות. באותו יום חברו, משיב 1, ביקש ממנו שיסיע אותו לעומר לבנק. לפני שהגיעו לבנק בכיכר בעומר מישהו עצר אותם וסימן להם עם היד להאט. כשבא לעצור בצד עצרו אותם שוטרים. כשהוטח במשיב 2 כי הוא משקר וכי מדובר בשוטרת, אשר הוא ומשיב 1 מכרו לה סמים, שתק משיב 2 בחלק מהשאלות ועל חלקן ענה שלא יודע על מה מדובר.

יט. **מזכר הסוכנת מיום 23.6.22** - הבהירה לבקשת החוקר מאיר סידה, כי ביום 15.6.22, בעת ביצוע עסקת הסמים, כשמשיב 1 אמר לה כי הביא לה חומר טוב - משיב 2, שנהג ברכב, הבחין בנעשה, בכך שמשיב 1 העביר לסוכנת סמים ושהסוכנת העבירה למשיב 1 כסף. כשהבחין משיב 2 בהגעת נידת הבילוש מיד אמר למשיב 1 **"ינעל דינק זה בילוש"**.

כ. **עדות הסוכנת, ספיר בשירי, מיום 15.6.22 בשעה 22:37** - העדות נסקרה בהרחבה בסעיף ז' לעיל, לרבות אמירת משיב 2 בעת הגעת בלשי המשטרה **"ינעל דינק בילוש"**.

כא. **דו"ח פעולה של השוטרים דמיטרי יאשיב מיום 15.6.22 בשעה 22:16** - תוכן הדו"ח נסקר בהרחבה בסעיף ט' לעיל. ברכב בו נהג משיב 2 היה ריח של סמים, נתפסו כסף וסיגריות החשודות כסם מסוג קנבוס.

כב. **דו"ח פעולה של השוטרים חן לוי מיום 15.6.22 בשעה 23:15** - תוכן הדו"ח נסקר בסעיף י' לעיל. בחיפוש ברכב בו נהג משיב 2 נתפסו 2 ג'וינטים שנדף מהם ריח סם מסוג קנבוס.

4. מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה כי תוכן השיחות בוטאספ לא מלמד מניה ובניה כי מדובר בסוכנת מדיחה. לא התרשמתי כי הסוכנת "רדפה" אחרי משיב 1 ו"פיתתה אותו" למכור לה סם מסוכן מסוג קנבוס. השיחות בין הסוכנות למשיב 1 התבטאו בחוסר מענה מצד שני הצדדים, לעיתים הסוכנת ענתה למשיב 1 לאחר זמן ממושך ולעיתים משיב 1 ענה לסוכנת לאחר יום או יומיים. כך הקשר ביניהם מאופיין במעין "רדיפה" הדדית ולא דווקא הדחה של הסוכנת את המשיב 1 למכור לה סם מסוכן מסוג קנבוס. כך למשל כתב משיב 1 לסוכנת ביום 29.5.22 **"מה את נעלמת"**, ב-4.6.22 שלח לה **"איפה את"** וקיימות הודעות דומות נוספות, מהן עולה כי משיב 1 מבקש לפגוש בסוכנת לא פחות ממה שזו מבקשת לפגוש בו. אך גם לו סברתי כי מדובר בסוכנת מדיחה - והראיות לכאורה לא מובילות למסקנה זו - אין בכך כדי להצביע על כרסום בראיות ואין בכך כדי להחליש את המסקנות, כפי שקבעה כב' הש' דניה קרת-מאיר ב-מ"ת (מחוזי-ת"א) 28281-06-13 מדינת ישראל נ' עלי (24.7.13) (וראו גם האסמכתאות שם) - **"... נלהבותו של הסוכן, אפילו אם היא עולה כדי הדחה, ואיני סבורה כי כך הדבר, אינה רלוונטית לשלב הנדון כאן (מעצר עד תום ההליכים) ואף לא לצורך הכרעת הדין. ההלכה הפסוקה היא כי קבלת טענת הגנה לפיה מבצע העבירה הושפע מסוכן מדיח, אינה פוטרת את הנאשם מאחריות פלילית, אלא עשויה, לכל היותר, להוביל להקלה בעונשו בשלב מתן גזר הדין..."**.

בדוחו ערר על החלטה זו, קבע כב' הש' רובינשטיין, בפסקה י' להחלטתו ב-בש"פ 5297/13 עלי נ' מדינת ישראל (18.8.13) - "לא נעלמו מעיניי נסיונות הסוכן לדחוק בעורר...", בחינת - לעתים - 'יותר משהעל רוצה לינוק הפרה רוצה להיניק'. אין אלה עניינים של מה בכך, והן הפגמים שנפלו בהתנהלות הסוכן, הן שאלת ההדחה, ייבחנו באופן מעמיק בהליך העיקרי; אך אנו מצויים בשלב הלכאורי, וראיות לכאורה יש גם יש".

ראו גם סעיף 11 להחלטת כב' הש' דנציגר ב-בש"פ 1924/14 מדינת ישראל נ' זונשוילי (24.3.14) - "באשר לטענות המשיב בעניין עוצמת הראיות ובעניין השימוש בסוכן מדיח, הרי שטענות אלה מקומן להתברר בהליך העיקרי. אמנם, טענות המשיב ראוי שילובנו, אך המסלול הדיוני המתאים לכך איננו בקשה להארכת מעצר". כן ראו סעיף 18 להחלטת כב' הש' ג'ובראן בבש"פ 4395/13 עבאסי נ' מדינת ישראל (27.6.13) והאסמכתאות שם ו-סעיף 8 להחלטת כב' הש' זילברטל ב-בש"פ 5213/14 פרנקו נ' מדינת ישראל (27.6.13) והאסמכתאות שם.

אין בהפניה להחלטת בית משפט השלום באשקלון ב-מ"ת 30685-12-15 מדינת ישראל נ' ואנונו ואח' (13.4.16) כדי לשנות מקביעות אלו, של בתי משפט העליון והמחוזי. ב-בש"פ 2294/92 אלסנע נ' מדינת ישראל (17.5.92), אליו הפנה כב' הש' דהאן בהחלטתו הנ"ל, קבע כב' הש' חשין-

"ההלכות לגביי סוכן מדיח הינן אלו, שעבירה בעקבות הדחה הינה עבירה, והעובדה כי עבירה נעברה בפאת הדחתו של סוכן מדיח יש בה כדי להשפיע אך על חומרת העונש בלבד"

בהינתן כי היה מדובר ב-שני סוכנים סמויים, עבריינים, שעשו עסקאות עם המשטרה להשיג ראיות נגד סוחרי סמים, כאשר העסקה הראשונה כלל לא יצאה אל הפועל ואילו בעסקה השניה, קבע כב' הש' חשין כי "אין ראייה שהעורר עצמו סיפק סם לסוכן המשטרה" וכי "דקדוק בראיות עשוי להעלות שהעורר לא היה מסובך אף כמתווך". כב' הש' חשין מצא כי יש להורות על שחרור העורר מטעמים שלא מתקיימים בעניינו ובכלל זה משום שמצא כי מדובר היה בסוכנים ש"הרחיקו לכת במעשי ההדחה", כאשר חרף זאת "במקרה האחד לא נתבצעה עסקת מכר, ואילו במקרה האחר לא נתברר לחלוטין אם היה זה העורר שהיה מעורב בעסקה או שהיה זה רק אחיו. על כל אלה אוסיף ואומר כי לעורר אין הרשעות קודמות שלעניין".

5. לא זו אף זו, "הפעלתם של סוכני משטרה סמויים הוכרה זה מכבר בתור כלי נשק הכרחי ולגיטימי במלחמה נגד הפשע החמור בכלל ונגד נגע הסמים בפרט..." [ראו והשוו ע"פ 470/83 מורי נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 1, 5]. בית המשפט העליון קבע כי די בהודעת סוכן, גם כשמדובר בסוכן עבריין, בעל רקע פלילי, שעשה שימוש בסמים במהלך הפעלתו, כדי לקבוע קיום ראיות לכאורה וכי טענות בדבר מהימנות סוכן בעל רקע פלילי ופגמים אחרים בחקירה - מקומן להתברר במסגרת הדיון בהליך הפלילי העיקרי [ראו והשוו סעיף 7 להחלטת כב' השופט פוגלמן ב-בש"פ 8476/07 דואדה נ' מדינת ישראל (18.10.07) והאסמכתאות שם].

6. אין כל חולשה גם באשר לראיות בעניינו של משיב 2 - עדות הסוכנת, מזכר ההבהרה ודוחות הפעולה של השוטרים דימה וחו, שעצרו את משיב 2 ברכבו, מובילים למסקנה, כי לכאורה משיב 2 היה נוכח בעסקה, ראה אותה והיה ברור לו כי מדובר בעסקת סמים. אמירת משיב 2 ברגע שבלשי המשטרה הגיעו לכיוון הרכב "ינעל דינק זה בילוש" מלמדת כי לכאורה משיב 2 הבין כי הוא ומשיב 1 הסתבכו משום שמדובר בעסקת סמים, שאחרת אין כל סיבה לומר דברים אלו עת הבלשים הגיחו לפתע לכיוונם. לכך יש להוסיף קביעת כב' הש'

חיות (כתוארה אז) בסעיף 5 להחלטתה ב-בש"פ 1668/10 **גמזו נ' מדינת ישראל** (9.3.10), בו נקבע כי די בקיומן של ראיות לכאורה לכך שהעורר הסיע אחר לצורך ביצוע עבירת סמים, כדי ללמד על מעורבותו בעבירה, תוך הפניה לקביעת כב' הש' קדמי בסעיף 9 (ה)(1) לפסק-דינו ב-ע"פ 3006/96 **מטיאס נ' מדינת ישראל** (8.9.97) (והאסמכתאות שם) -

"ניסיון החיים מלמד ש'מבצעי עבירה - ובמיוחד עבירה חמורה - אינם מזמינים 'משקיפים' לארח להם לחברה בעת ביצועה של עבירה; וכל עוד לא מוכח אחרת - רשאי בית המשפט לראות ב'נוכחות' כאמור, בסיס לקביעת אחריות לביצוע העבירה"

זאת ועוד, נפסק לא אחת כי יש לדון בטענות המופנות נגד מהימנות סוכנים משטרתיים והמשקל שיש לייחס להן, במסגרת ההליך העיקרי, כפי שנקבע, בין היתר, ב-סעיף 7 להחלטת כב' הש' דנציגר ב-בש"פ 1746/15 **מאני נ' מדינת ישראל** (16.3.15) (והאסמכתאות שם).

7. מהמקובץ עולה, כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות על ידי המשיבים, אין בהן חולשה ואין בהן כרסום. על פי ההלכה, בשלב המעצר די בקיומו של **"פוטנציאל ראייתי"** סביר להרשעה, וככלל אין זה מתפקידו של בית המשפט הדן במעצר לבחון מהימנות עדויות ומשקלן [ראו בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 146, 133 ופסיקה המאזכרת הלכה זו].

עילות מעצר וחלופת מעצר

8. אין חולק כי בעניין המשיבים קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(ג)(3) **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)**, התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**). ביהמ"ש העליון קבע בשורה ארוכה של החלטות כי כאשר מדובר בעבירות סחר בסמים - הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים ואילו מעצר באיזוק אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר ייתכנו רק במקרים חריגים ויוצאי דופן. הלכה זו נקבעה גם לגבי נאשמים נעדרי עבר פלילי [ראו החלטת כב' השופט שטיין ב-בש"פ 8667/18 **מדינת ישראל נ' מיעראי** (7.12.18) והאסמכתאות שם; החלטת כב' השופט אלרון ב-בש"פ 5642/18 **חג'אני נ' מדינת ישראל** (9.8.18) והאסמכתאות שם]. הטעמים לכך, כפי שנקבע בפסיקה, הם המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת מאלו שעוסקים בסחר בסמים והחשש, כי המשיבים ימשיכו לבצע עבירות דומות גם כשימצאו בחלופת מעצר.

9. מקובלת עלי טענת ב"כ המשיבים כי על פי הפסיקה קיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר **"מתקיימת 'מקבילית כוחות'; ככל שעוצמת הראיות גבוהה, תקטן הנכונות לבחון חלופת מעצר, ולהפך"** [ראו והשוו סעיף 17 להחלטת כב' הש' שוחט ב-בש"פ 631/22 **אלטוחי נ' מדינת ישראל** (2.3.22) אליה הפנתה ב"כ המשיבים והאסמכתאות שם. כן ראו סעיף 18 להחלטת כב' הש' ברק-ארז ב-בש"פ 2577/19 **מדינת ישראל נ' אבו חדיר** (15.4.19) וסעיף 13 להחלטת כב' הש' וילנר ב-בש"פ 9487/17 **מדינת ישראל נ' עסאלה** (7.12.17) והאסמכתאות בהן, שגם אליהן הפנתה ב"כ המשיבים]. עוד נקבע **"יש להבחין בין עוצמתה של עילת המעצר במקבילית הכוחות לבין עוצמתן של הראיות לכאורה במקבילית הכוחות... כך, יכול ובית המשפט יגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למרות זאת יורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו... כפי שמשתקפת מהמעשה והעושה"** [ראו סעיף 10 להחלטת כב' הש' עמית ב-בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.15), אליה הפנתה ב"כ המשיבים, והאסמכתאות שם].

10. זאת ועוד, "הטענה בדבר היות הסוכנת המשטרתית סוכנת מדיחה אינה משנה את פני הדברים לענייננו, שכן מסוכנותו של העורר הנלמדת ממעשיו אינה מושפעת מטענת הדחה, והרלבנטיות העיקרית שלה, קמה במשפט גופו, להבדיל מהליך המעצר" [ראו סעיף 7 להחלטת כב' הש' פרוקצ'יה ב-בש"פ 6648/05 מדינת ישראל (9.8.05) (להלן: ענין חדד)].

11. בכל הנוגע לסוג הסם, הרי שאך לאחרונה, קבע כב' הש' כהן ב-עמ"ת 8298-07-22 מדינת ישראל נ' סדאן (6.7.22), כי הגישה האחידה, לפיה אין לבצע אבחנה בין סוגי הסמים השונים בעת בחינת עוצמת המסוכנות, היא הגישה השולטת בבית המשפט העליון (ההדגשות בקו נטוי הן במקור) -

"בענין סמים מסוג קנבוס, קיימות גישות שונות ופסיקת בית המשפט העליון. מצד אחד, הגישה המאבחת, ... לפיה יש להתייחס לסם מסוג קנבוס באופן שונה מסמים מסוכנים אחרים, ומצד שני הגישה האחידה, לפיה אין לאבחן בין עבירות הקשורות לסם מסוכן מסוג קנבוס לסמים מסוכנים אחרים וכי 'סם מסוכן הוא סם מסוכן'... בהחלטת חברי, כב' השופט אבו טהה, במ"ת 48544-11-21, מיום 07.12.21, בה הוא סקר את הגישות שונות בהחלטות בית משפט העליון ומסקנתו היא שהגישה השולטת בבית המשפט העליון היא הגישה האחידה".

12. הפרקטיקה מלמדת כי על מסוכנות המשיבים אפשר להסיק בעיקר מחומר הראיות ולא מכתב האישום. חומר הראיות הוא שנותן את הצבע ואת הגוון, אם לקולא ואם לחומרה, הן של נסיבות המעשה, הן של העושה [ראו סעיף 4 להחלטת כבוד השופט עמית בבש"פ 8155/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.12.13)]. חומר הראיות בענייננו נותן גוון חומרה ביחס למשיב 1 וקולא ביחס למשיב 2, כפי שיפורט להלן:

משיב 1 - מדובר בעבירות חמורות. משיב 1 מכחיש אמנם כי מכר סמים, אך מודה כי סיפק לסוכנת סמים בהזדמנויות שונות. מתוכן השיחות עולה בבירור כי מטרת הקשר ביניהם היא סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס. משיב 1 שלח לסוכנת מחירים, כמויות, תמונות של הסם, תמונות שלו מעשן סמים ומדבר על סמים בפני הסוכנת. משיב 1 אף הגדיל ואמר לסוכנת כי אם חומר מסוים לא היה טוב, יש לו מהיכן להביא חומר אחר, טוב יותר - התנהלות זו מלמדת על מעורבות משיב 1 בעולם הסמים המסוכנים.

מהראיות עולה זמינות גבוהה שיש למשיב 1, שכן שעה לאחר המפגש הראשון עם הסוכנת ביום 26.5.22 פגש בה שוב ומכר לה 10.39 גרם נטו סם מסוכן מסוג קנבוס. זאת ועוד, לאחר שהסוכנת כתבה ב-27.5.22 למשיב 1 "התאכזבתי מהחומר שנתת", השיב לה משיב 1 "אמרתי לך אני יחליף לך" ובהמשך "לא טוב. יש יותר טוב". ב-6.6.22 שלח לה הודעה "יש 6 ב400 משו טוב" ואכן מכר לה ביום 6.6.22 סם מסוכן מסוג קנבוס, בעלות גבוהה ל-1 גרם משמכר לה ב-26.5.22.

אשר על כן, אין לי אלא להביא קביעתה של כב' הש' פרוקצ'יה בסעיף 7 להחלטתה ב-ענין חדד, בו עסקינן היה "בראש וראשונה, בשלוש עסקאות שונות במועדים שונים שביצע העורר עם הסוכנת בתוך פרק זמן קצר, כאשר הוא נענה לבקשותיה, ומספק סמים מסוגים שונים בזמניות מיידית וישירה" (שם דובר במי שמכר לסוכנת, ב-3 מועדים שונים, 3.65 גרם חשיש, 6.19 גרם חשיש ו-20 כדורי MDMA, תמורת 100 ₪, 200 ₪ ו-800 ₪ בהתאמה) ונקבע -

"על רקע נתונים אלה, מתקיימת חזקת מסוכנות אצל העורר, אשר עליו החובה להפריכה. לא שוכנעתי כלל ועיקר כי חלופת מעצר, ותהא אפילו רחוקה ממקום מגוריו ומקום ביצוע העבירות, תתן מענה אמיתי למסוכנות הנובעת ממנו. אין זה חידוש לומר

כי עבירות סחר בסמים אינן ממוקדות לאיזור גיאוגרפי מסוים או לבית מגורים נתון. הן מתאפיינות בכך שהן חוצות גבולות של ישובים, בתים, ואף ארצות וימים. היכולת הטכנית להשתלב בהן קימת בכל מקום בעזרת אמצעי התקשורת המודרניים, וניתן על נקלה לשלוח יד בהם גם בתנאי מעצר בית באיזור זה או אחר של הארץ. לפיכך, מאחר שלעניינו של העורר מאפיינים של סחר בסמים כענין שבשיטה ונוכח הסיכון לציבור בשחרורו לחפשי מחשש פן יחזור לסחר בסמים. אין מקום להחלת חלופת מעצר במקרה זה, משאין בה כדי לתת מענה למסוכנות הטמונה בעורר."

לא זו אף זו, ב-ענין חדד, קבעה כב' הש' פרוקצ'יה, בכל הנוגע לטענת ההדחה של הסוכנת, דברים הרלוונטיים גם לעניינו של משיב 1 -

"אוסף, כי הטענה בדבר היות הסוכנת המשטרית סוכנת מדיחה אינה משנה את פני הדברים לעניינו, שכן מסוכנותו של העורר הנלמדת ממעשיו אינה מושפעת מטענת הדחה, והרלבנטיות העיקרית שלה, קמה במשפט גופו, להבדיל מהליך המעצר."

זאת ועוד, משיב 1 שיקר מספר פעמים בנושאים מהותיים בחקירותיו. כך למשל, בחקירתו מיום 16.6.22 טען משיב 1 היא הסמים שנתפסו הם שלו, לשימושו העצמי וכי הם נתפסו עליו - בעוד שבפועל מהראיות עולה לכאורה כי משיב 1 מסר את שקית הסמים לסוכנות לפני שנעצר. משיב 1 אף הכחיש כי הכסף שנתפס ברכב נמסר לו מהסוכנת והכחיש כי דיבר עם הסוכנות על כסף. בחקירתו מיום 20.6.22 טען כי פגש את הסוכנות "פעמיים וזהו" וכי רק פעם אחת נתן לה סם מסוכן מסוג קנבוס "לקחה ממני פרח קטן, לא נתתי לה כלום" - בעוד שמהראיות עולה לכאורה כי נפגש עם הסוכנת 4 פעמים, פעם ראשונה (26.5.22) הציע לה "פרח", שעה לאחר מכן פגש בה בשנית ומכר לה 10.39 גרם נטו, מספר ימים לאחר מכן (6.6.22) פגש בה בשלישית ומכר לה 7.46 גרם וביום המעצר, 15.6.22 פגש בסוכנת בפעם הרביעית ומכר לה 8.76 גרם. לא למותר לציין, כי בניגוד לטענת ההדחה של משיב 1, מסרה הסוכנת כי לא עלה בידם להיפגש "עקב חוסר תזמון ביני לבין החשוד בסחר בסמים" (הודעת הסוכנת מיום 27.5.22, שורה 2) ולא משום שמשיב 1 לא רצה למכור לה סם.

13. עברו הפלילי של משיב 1 הוא לא מהחמורים. לחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, שאחת מהן התיישנה. עברו הפלילי של משיב 1 לא מלמד על מסוכנותו הלכאורית בתחום הסמים, אולם יש בו כדי לאבחן בין משיב 1 לבין משיב 2, כפי שאתייחס בהמשך.

14. משמצאתי קיומן של ראיות לכאורה ועילות מסוכנות - יש לבחון חלופה רק אם אמצא כי משיב 1 עבר את המשוכה הראשונה בבחינה הדו שלבית, כפי נקבע ב-סעיף 13 להחלטת כב' הש' ג'ובראן ב-בש"פ 7829/16 דעודש נ' מדינת ישראל (31.10.16) והאסמכתאות שם (להלן: ענין דעודש) -

"הלכה היא שבית המשפט יבחן את אפשרות שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר לפי בחינה דו שלבית; ראשית, עליו לבחון האם ככלל, בנסיבות המקרה וברמה העקרונית, קיימת חלופה אשר עשויה להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ואת החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת..."

משמצאתי כי משיב 1 לא עבר את המשוכה הראשונה, שכן עולה לכאורה ממעשיו כי אין ליתן בו אמון - לא ראיתי טעם לבחון מפקחים. לענין זה יפה קביעתו של כב' הש' מינץ, בסעיף 8 להחלטתו ב-בש"פ 6469/18 אבו רשיד נ' מדינת ישראל (17.9.18) והאסמכתאות שם (ההדגשות לא במקור - זד"ל), כי "בהיעדר אמון בנאשם כי הוא לא ינצל את השחרור ממעצר כדי לעבור עבירה, להתחמק מן הדין או לשבש את הליכי המשפט, נשמטת

האפשרות להורות על חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

15. תסקיר מעצר הוא לא "תוכנית כבקשתך", בבחינת "אם לא יועיל לא יזיק". מן המפורסמות הוא כי שירות המבחן עמוס לעיפה, ואין מקום להעסיקו בהכנת תסקיר מעצר שייתכן כי לא יעשה בו כל שימוש [ראו סעיף 4 להחלטת כבוד השופט עמית בבש"פ 8155/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.12.13)]. נקבע כי "מקום בו חלופת מעצר קונקרטי לא תסכון ממילא אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן", כאשר יש לזכור כי "תסקיר המעצר, שנועד להיות כלי מסייע בידי בית המשפט, אינו בבחינת תסקיר-חובה... יש לבית המשפט שיקול דעת אם להורות מלכתחילה על הזמנת תסקיר אם לאו" [ראו בבש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)].

16. בהינתן כי מדובר בשלוש עסקאות שונות, במועדים שונים, במסגרתן לכאורה נענה משיב 1 לבקשותיה של הסוכן ומספק לה, תוך פרק זמן קצר, סם מסוכן, בזמניות מיידית וישירה, בהינתן כי מהראיות עולה שמשיב 1 נטוע בעולם הסמים, בהינתן גרסת משיב 1 שביקש להשליך ביצוע העבירות על הסוכנות ובהינתן עברו הפלילי - לא שוכנעתי כי יהיה בכוחה של חלופה, אף אם מדובר בחלופה רחוקה ממקום מגוריו וממקום ביצוע העבירות, לתת מענה אמיתי למסוכנות הנובעת ממנו. אשר על כן, מצאתי כי יש להורות על מעצרו של משיב 1 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

17. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע למשיב 2 - לצד החומרה שבמעשי משיב 2, אשר לכאורה היה מודע לכך שמתבצעת עסקת סחר בסמים מסוכנים, יש להתחשב בכך שחלקו בעבירת הסחר היה קטן באופן משמעותי מזה של משיב 1. לכך יש להוסיף כי לעומת משיב 1 - למשיב 2 מיוחסת עבירה אחת של סחר בסמים. שוני נוסף בין המשיבים נובע מהרווח שהופק מביצוע העבירות. לכך יש גם להוסיף השוני בין המשיבים בכל הנוגע לעבר פלילי, כאשר בעוד משיב 2 נעדר עבר פלילי - לחובת משיב 1 יש עבר כמפורט לעיל.

18. ב-בש"פ 7677/19 ססנוב נ' מדינת ישראל (19.11.19) נדחה ערר על החלטת כב' הש' ואגו ב-עמ"ת (מחוז-ב"ש) 34965-11-19 מדינת ישראל נ' ססנוב (15.11.19) ונקבע כי אין מקום להורות על שחרור לחלופת מעצר, הגם שמדובר היה בעסקה בודדת, של 8.8 גרם חשיש, אשר בוצעה על ידי צעיר, נעדר עבר פלילי, ששירת בצה"ל כחוקר במשטרה צבאית והגם שהיה מדובר בפיקוח הדוק של 3 מפקחות נורמטיביות, רציניות ואחריות. ראו גם החלטת כב' הש' ואגו ב-עמ"ת (מחוז-ב"ש) 34960-11-19 מדינת ישראל נ' דדון (15.11.19), בו התקבל בהסכמה ערר בעניינו של מי שיוחסה לו עסקה אחת של סחר, שבוצעה בצוותא חדא עם אחר, ברכבו, והוא הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

19. באשר לאבחנה שערכתי בין המשיבים - בפסיקה נקבע כי עקרון השוויון חל כאשר מדובר בנאשמים שהראיות נגדם זהות ושנסיבותיהם דומות עד מאוד. כך קבע כבוד השופט הנדל בבש"פ 1583/16 זיידמן נ' מדינת ישראל (10.4.16): "כוחה של טענת אפליה בין שווים עומד ביחס הפוך לכוחה של טענת אפליה מלאכותית בין שונים". בעניינו כאמור לעיל קיים שוני בכמה מישורים בין המשיבים, מבחינת כמות עסקאות הסחר שביצעו לכאורה, מבחינת חלקו של כל אחד מהם בעסקה שביצעו לכאורה יחד, מבחינת הרווח שהפיק כל אחד מהם מביצוע העבירות לכאורה ומבחינת העבר הפלילי, כפי שנסקר לעיל.

סוף דבר

20. אני מורה על מעצר משיב 1 עד תום ההליכים נגדו.

עמוד 10

21. **בעניינו של משיב 2** - מבלי להביע עמדה ולו ברמז בשאלת המעצר, מבלי שהדבר יפתח ציפייה אצל משיב 2, ועל מנת שתהא לפני בית המשפט מלוא התמונה, אני סבורה כי יש להפנות משיב 2 לשירות המבחן לעריכת תסקיר מעצר בעניינו.

משכך דוחה הדין ליום 10.8.22 שעה 11:00 בפני כב' הש' יניב בן הרוש.

ב"כ המשיבים תעביר פרטי חלופה בעניינו של משיב 2 לשירות המבחן.

המזכירות תשלח עותק החלטה לשירות המבחן, אשר מתבקש להגיש תסקיר מעצר על אודות משיב 2 עד ליום 7.8.22 ולעקוב אחר קבלת התסקיר במועד.

משיב 2 יישאר במעצר עד מתן החלטה אחרת, ויובא לדין הנ"ל באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשפ"ב, 10 ביולי 2022, במעמד הנוכחים.